Tulit illalla talohon

Kirjoittanut Kyösti Kettunen

Tulit illalla talohon,
istuit pitkään penkin päässä,
kaikki kuunteli Sinua.
Sanat soljui, helkkyi nauru,
kaikki ihmiset ilahtui.
Minä katselin Sinua.

Silmät säihkyivät iloiset,
tukka tumma liehahteli,
kädet leikkien elivät.
Olit kaunis, luonnollinen,
virkeä, suloinen immyt.
Et kai nauranut minulle?

Salaa katselin Sinua.
Istuin hiljaa syrjemmällä,
enkä paljonkaan puhunut.
Ilta tummui, kohta läksit,
jäivät helkkymään sanasi.
Pitkään muistelin Sinua.

Päivät kiitäen kuluivat,
vilahtaen vieri viikot,
kuulin ääniä kylältä.
Jotkut siellä juttelivat,
solisi iloinen nauru,
Sinun naurusi suloinen.

Lähellesi en kävellyt,
kuljin kiireellä kotihin.